

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1240 14 tháng 4 năm 2019

BÌNH TÂM

*Bình tâm thắng tiến tự thân yên
Giải quyết chính mình tâm dứt khoát
Quý tướng Trời cao hướng thượng hành
Qui nguyên một mối không thay đổi*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bé mất ngủ, Bé có mệt không?
- 2) Bé còn ê ẩm nhiều không?
- 3) Lần lần Bé đã được ổn định chưa?
- 4) Bé đã vượt qua trận đồ phá hoại tâm linh của Bé, Bé nghĩ sao?
- 5) Người tu cần cảm thức từ mọi trạng thái mà có, hòa tan với mọi trạng thái mà sống không?
- 6) Hôm nay bệnh nhức mỏi của Bé đã được khỏe chưa?
- 7) Trong thời gian Bé không thiền được Bé có vui không?

1) Ngày 29 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Bé mất ngủ, Bé có mệt không?

Đáp: Thưa, Bé vẫn khỏe và ăn uống được, cũng nhờ vừa thanh lọc xong, ngũ tạng khỏe mạnh, sự uể oải của thần kinh liên hệ, huyết áp lên xuống bất thường, cũng phải đợi thời gian khôi phục thì Bé sẽ có giấc ngủ như xưa

Kệ:

Bệnh là kiếp nạn từ xa xưa

Ý thức tiền căn trí mới vừa

Chấp nhận trì tâm nạn vẫn qua

Thức tâm học hỏi chẳng dây dưa

2) Ngày 30 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Bé còn ê ẩm nhiều không?

Đáp: Thưa, xác Bé càng ê ẩm Bé càng thấy rõ luật nhơn quả và chơn lý hơn. Bé cảm thức rất nhiều nguyên lý dở hay của tâm trạng của một người, chưa có cơ hội cảm thông lấy chính họ, thì phải vượt qua nhiều thử thách mới thức tâm. Hồn làm chủ cái xác tức là tiểu thiên địa, nếu không có bệnh hoạn thì làm sao có cơ hội thức tâm. Tâm làm thân chịu là vậy, không đổ thừa cho cái bị bệnh mà đành quên hành động của cái tâm. Nếu quên tâm thì không có cơ hội ăn năn và tiến hóa về cõi thanh nhẹ của Trời Phật được,

Kệ:

Tâm minh hòa hợp thức hành trình

Điễn giới phân minh chuyển tiến khuynh

Trí tuệ khai minh hòa các giới

Lòng không kích động lại càng minh

3) Ngày 31 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Lần lần Bé đã được ổn định chưa?

Đáp: Thưa, sự kích động và phản động của khối thần kinh liên hệ, bắt đầu trở về với trật tự của chính nó,

Kệ:

Cảm thông chẳng có sự dần co

Ý thức bền lâu chẳng dãn dò

Nhân quả thực hành tâm đạt thức

Quán thông đời đạo chẳng còn lo

4) 01-02-93

Hỏi: Bé đã vượt qua trận đồ phá hoại tâm linh của Bé, Bé nghĩ sao?

Đáp: Thưa Bé cảm thức được món quà đầu năm của Thượng Đế ân ban và chúc phúc cho Bé, Bé cảm thấy sung sướng và an vui hơn lúc nào cả.

Kệ:

Thâm tình Trời độ trong duyên phước
Học hỏi triền miên lại quý thương
Tận độ do Trời tâm quyết học
Từ bi khai mở tạo tình thương

5) 02-02-93

Hỏi: Người tu cần cảm thức từ mọi trạng thái mà có, hòa tan với mọi trạng thái mà sống không?

Đáp: Nguyên lý này rất cần thiết và có cơ hội mở rộng đường đi hướng về tâm linh, trí ý luôn khép mình trong mọi lãnh vực để thức tâm và tiến hóa về phần hồn, thực hành như vậy mới đúng đời đạo song tu, không bao giờ bị cô lập và bỡ ngỡ trên đường tu, đem lại hòa khí cho các nơi các giới.

Kệ:

Thực hành quán cải trong duyên đạo
Trí ý khai minh tự bước vào
Khai triển vô cùng tâm đạt pháp
Bình tâm học hỏi tiến về mau

6) Hỏi: Hôm nay bệnh nhức mỏi của Bé đã được khoả chưa?

Đáp: Thừa gặp được y sư trật đả và châm cứu tận tâm cứu chữa, bệnh nhức mỏi đã dần dần tan biến mất, Bé ngủ rất dễ chịu trí não vẫn minh mẫn không có gì xáo trộn cả.

Kệ:

Gặp bệnh tướng Trời mới thấy hay
Y sư giúp đỡ bệnh yên ngay
Trời ban phước đức người quý mến
Hẹn gặp học thêm những việc hay

7) 03-02-93

Hỏi: Trong thời gian Bé không thiền được Bé có vui không?

Đáp: Thừa vẫn vui trong hành trình học hỏi và tiến hóa, ý lực tu học cũng không xao xuyến và bị gián đoạn.

Kệ:

Ý lực tu hành vẫn sáng choang
Không còn mơ mộng chẳng bàng hoàng
Duyên lành khai triển tâm an định
Trí sáng tâm vui pháp pháp quang

Thiền đường Thông Hải

*Thông Trời Hải ngoại lo tu tiến
Sắc giới môn huân tự tiến xuyên
Gieo hạt mầm non Trời ban phước
Tâm tư thanh nhẹ cảm giao liên*

*Giao liên đòi đạo qui nguyên
Trong không mà có gác phiền nội tâm
Cảm thông thiên địa mừng thầm
Tu tâm dưỡng tánh chẳng làm chẳng sai
Luật đà sắp đặt an bài
Cần không qui một tiến hoài không ngưng
Càng tu càng tiến càng mừng
Trường chay diệt dục tiến từng phút giây
Phát tâm khai nguyện theo Thầy
Giải mê phá chấp đổi thay thế tình
Tham thiền nhập định tâm linh
Qui nguyên giếng mối chơn tình quảng khai
Thành tâm tu luyện dồi mài
Vượt qua khổ nạn tiến hoài không ngưng
Đồng hành chẳng phải người dưng
Cùng chung vũ trụ cùng ứng luật Trời
Tiến lên cảm thức hợp thời
Trở về thanh tịnh nơi nơi an toàn
Tình thương huynh đệ bạc bàn
Thương yêu tha thứ khai màn đạo tâm
Thực hành khai triển diệu thâm
Tình thương đạo đức giữ tâm thanh hòa.*

Kính bái

Lương Sĩ Hằng

TỰU TAN DỪNG TIỀN (tiếp theo)

Phản đông tại thế gian mang danh tu mà thiếu tu, vì bản chất lười biếng vun bồi mãi mãi, hứa hẹn mãi mãi, thực hành không được bao nhiêu, rồi đâm ra càng ngày càng lụn bại và chậm tiến. Các bạn không thấy rõ sự tối tăm của chính bạn và tưởng các bạn đã sáng suốt rồi, thành ra tạo sự trì trệ không tiến hóa. Rồi không tiến hóa, rồi các bạn thấy tương lai nó thế nào? Không thu gọn được hành lý khi các bạn lìa thân, thì các bạn phải chuốt lấy sự đau đớn trong giờ phút lâm chung. Cho nên nhiều bạn nghe nói: Ông Tám nói như vậy, nhưng mà không sao tôi vẫn khỏe. Đến một ngày nào các bạn lâm vào trong một giường bệnh, đến một ngày nào các bạn thấy được cái huyền vi của Trời đất, các bạn mới tiếc uổng cho cái công trình làm người mấy chục năm không chịu thức giấc.

Cho nên chúng ta đã tu và đã hành, đã dùng cái pháp khứ trước lưu thanh: Soi hồn, Pháp luân, Thiên định hiện tại, cứ giữ bấy nhiêu đó để đi tới. Và các bạn tin chắc rằng có người đi trước, có kẻ đi sau, trật tự dần tiến, lúc nào cũng có người đánh thức tâm linh của các bạn. Như tôi đã phân tách trong từng gia đình các bạn, là thầy, giáo dục dần tiến tâm linh của các bạn trong chu trình kích động và phản động hằng ngày hằng giờ hằng phút, để cho các bạn thức giấc sự sai lầm của chính bạn từ nhiều kiếp, nhiên hậu mới rõ cái pháp tu là quan trọng. Trước kia chúng ta ăn càng nói ầu, ngày nay lần lần chúng ta thấy rõ rồi, tất cả đều có nguyên do, từ một vật gì qua ta đều có nguyên do và đều có thời gian, chứ không phải khi không mà nhảy đến đâu. Có qui định thời gian để cho chúng ta học hỏi, chúng ta học bài và chúng ta trả bài. Chúng ta không có thể từ chối được, hoàn cảnh của đời xoay chuyển trong thức của chúng ta cũng vậy, cũng phải có thời gian. Cho nên phải có trình độ!. Cho nên mỗi người cũng mắt, mũi, tai, miệng mà khác nhau. Người nào có tu mặt mày sáng suốt, phát quang, người lười biếng tối tăm và thích tranh cãi. Cái đó các bạn cũng có thể chứng nghiệm được những người tu đến ngày nay cũng thấy rõ điều đó! Cho nên các bạn đã thức tâm và tri niệm lục tự Nam Mô A Di Đà Phật, để thấu đáo nguyên lý của lục tâm, khai thông sáu điểm này rồi các bạn mới thấy rõ rằng: Nhất lý thông, vạn lý minh! Thông suốt vô cùng ! Đi đâu các bạn cũng có thể xử dụng được, rất đơn giản mà nó là rất cao siêu. Và đạt tới vô cực siêu nhiên cũng là nằm trong nguyên lý đó!

Chúng ta thức giấc rồi, chỉ có hành, không biết nói gì hơn là hành! Lý thuyết thì rất nhiều, tràn ngập trong tư tưởng của các bạn, không chỗ chứa. Sự giải thích cũng tràn ngập trong tư tưởng các bạn nhưng mà vẫn sai lầm, là tại sao? Tại sự tối tăm và trì trệ, trình độ thực hành quá ít. Có người ngồi được một tiếng, hai tiếng nói hay, nhưng mà không có bao nhiêu, rồi lại thụt lùi trở lộn lại, rồi núp trong tánh, gây sự tối tăm cho chính mình không hay, tự gạt mình không hay, rồi xưng là ta đây. Cho nên cái chuyện đó thường nhật của người hành pháp Vô Vi, dụng phải và thấy rõ.

Cho nên chúng ta rất hãnh diện có cái pháp này. Ban đầu chúng ta thực hành, chúng ta thấy đạt được một tiếng, sau này được hai tiếng, rốt cuộc không còn tiếng nào, chúng ta lại thức giấc, tại sao tôi yếu hèn như thế này? Tại sao tôi lại có thể chậm trễ như thế này? Để chúc

lấy sự nan giải của nội thức. Bây giờ tôi thức giấc. Cho nên nhiều bạn cũng có tu giai đoạn đầu, gấp ghê lắm, thích lắm, thực hiện nhiều nhưng mà rồi lại chán nản, cái đó cũng chưa biết tại sao tôi chán nản. Khi các bạn bước lên một giai đoạn điển giới, mà từ hồi nào giờ các bạn chưa sống qua điển giới, thì các bạn ở trong chu trình bờ ngõ, tiến không tiến, thoái không thoái. Tôi là người đi trước, tôi đã qua giai đoạn đó, cho nên tôi phải chỉ, khuyến khích các bạn.

Trong lúc các bạn ngộ sự tối tăm trong cơ tiến hóa đó và chỉ nắm lấy và thực hành tiếp tục nữa, không lâu lại giải tỏa và lại sáng suốt thêm. Hỏi các bạn đã làm gì? Các bạn đã thực hành trong kinh vô tự, thâm tu thâm tiến, chứ không phải thâm tu thụt lùi, không có! Không tu thì thụt lùi! Đó cho nên, còn ở đời hằng ngày chúng ta không nên nghĩ quá khứ nhiều và không đặt khởi điểm của tương lai. Chúng ta phải giữ tâm không để thực hành mọi sự việc từ sáng đến tối, thì các bạn sẽ gặt hái tốt đẹp vô cùng. Vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, các bạn đã thấy rõ rồi, thì chúng ta nắm cái không làm chủ đích để khai triển mọi sự việc của trần gian, nhiên hậu ảnh hưởng những người kế tiếp.

Nếu chúng ta cứ nghĩ về quá khứ thù hận thì động và chúng ta nghĩ về tương lai thì cũng động, và cái hiện tại chúng ta bỏ không làm. Cái hiện tại chúng ta phải giữ tâm không là sáng suốt, mới làm được mọi sự việc, mới thu gặt được kết quả tốt đẹp cho nội thức. Chúng ta không còn cạnh tranh vô lý mà chúng ta còn sự thực hành, trung dung tiến hóa tới vô cùng. Thì chúng ta mới thấy rõ thực chất và khả năng của chính mình, thanh nhẹ vô cùng và làm việc rất nhiều. Còn nặng trọc hằn học đấu tranh lại làm việc rất ít, than ván chừng nào lại thụt lùi nhiều chừng nấy. Thanh nhẹ, vui vẻ, chấp nhận tiến hành, lại gặt hái rất nhiều. Lúc đầu mỗi ngày tìm một việc để khai triển nội thức, rồi lần lần chúng ta mỗi giờ tìm một việc, lần lần mỗi phút mỗi giây chúng ta đều tìm được một sự sáng suốt khai triển, thì mới thấy rõ khả năng của chính mình. Còn tu mà không tìm tòi khả năng sẵn có của chúng ta thì tu làm gì? Để nhờ sự hộ độ của Bề Trên, mấy nghìn năm rồi, chư Phật đã thành công có vị nào đã hộ độ chúng ta đâu? Chúng ta phải tự hộ độ, chúng ta có khả năng khai triển để đi tới, vạn linh phối hợp thành thể xác này mà chúng ta không hộ độ cho nó tiến hóa, hòa đồng, làm sao chúng ta trình diện với chư Phật, chư tiên?

Những vị đã thành công rất thương yêu chúng ta, kêu chúng ta là các con: “Các con nên hiểu các con nhiều hơn, các con nên thức giấc, các con nên tu luyện, các con nên trở về với thanh cảnh đời đời bất diệt”. Những vị đó rất từ tâm, thương yêu chúng ta, xây dựng chúng ta, mới kêu chúng ta là các con. Muốn bảo bọc chúng ta nhưng mà chúng ta lại ngỗ nghịch, cho chúng ta là hay, cho chúng ta là sáng suốt, cho chúng ta mạnh hơn tiên Phật, thì chúng ta chuốt lấy sự đau khổ và trì trệ. Ngày hôm nay chúng ta có cơ hội huynh huynh đệ đệ, tương hội hằng tuần để trao đổi, trao đổi cái gì? Bánh trái ư? Không! Trao đổi trong nội thức của chúng ta. Có duyên lành tái ngộ, có duyên lành mới khai triển được những lý thuyết vững vàng, để thấy rõ chơn trạng và khả năng của mọi người. Chúng ta mới thấy rằng cần đóng góp hơn là trì trệ.

Cho nên hằng tuần chúng ta lại có cơ hội được tái ngộ, rồi đây tôi sẽ tạm xa các bạn một thời gian, đi đây đi đó để học hỏi thêm, cũng như sẽ trao đổi thêm với các bạn tu khắp thế giới, tùy theo nhu cầu của mọi nơi mọi giới, và để thực hiện sự sáng suốt cho chung ở tương lai.

Các bạn được gần tôi nhiều hơn, nhưng rồi cũng sẽ xa tôi nhiều hơn. Đó là luật quân bình trong chu trình học hỏi, để chúng ta thấy rõ mỗi người phải chịu trách nhiệm thăng hoa tâm tư sáng suốt của chính mình.

Mọi người ý thức được như vậy. Cũng như những bạn đạo ở Việt Nam hiện tại thấy rõ, lúc gặp ông Tám vui vẻ, bây giờ xa ông Tám mình phải làm thế nào? Những câu khuyến khích, những hành động trước mắt của người đã lưu lại trong tâm thức, in sâu vào trong não hải của mỗi người. Bây giờ các bạn đó mới đứng vào vị trí thực chất và tìm lối thoát cho chính mình, sau sự ảnh hưởng của ông Tám. Càng ngày càng ý thức rõ, và thực hành, thì những vị đó tuy xa tôi, nhưng mà không bao giờ xa tôi, gần với tôi và sống với tôi bất cứ trong giờ phút nào. Chúng tôi đã từng trao đổi bằng thư từ, bằng khả năng sẵn có của chúng tôi, bằng thanh quang sẵn có của Thượng Đế đã hòa hợp một lượt của chúng tôi, kẻ đông người tây, chúng ta đã đồng học, đồng tiến. Ban đầu, còn bận bịu, còn nhớ thương, còn khóc lóc. Nhưng mà nhờ đó rồi mỗi ngày sẽ càng mạnh dạn hơn, đứng lên để thấy rõ thực chất và khả năng của chính mình, hãnh diện được đóng góp, hãnh diện được thấy rõ, ta có thể tạo thế quân bình cho tư tưởng của chúng ta. Thấy rõ thanh diện là gì? Trược diện là gì? Chấp là gì? Mê là gì? Cho nên giữ lấy cái tâm tư trung dung.

Tuy những bạn ấy không có ăn như chúng ta, không có nhiều vật chất hỗ trợ như chúng ta, nhưng mà khối óc tự động của người vẫn trường sanh, vẫn hòa hợp với thỉnh không đại định, vẫn tiến hóa trong tuần tự, dù hoàn cảnh khắc khe cho đến mấy. Nhưng mà tâm tư của người không rời Thượng Đế, không rời sự siêu nhiên đã hỗ trợ hằng giờ hằng phút cho người. Người dìm lại thể xác là tạm, dìm lại mặt mày là giả, xét nội thức là chơn. Chúng ta ở nơi vật chất, chưa ai lâm vào hoàn cảnh đó. Nhưng cũng có một số đau khổ, vầy xéo bởi tình cảnh, bởi hoàn cảnh, do cái bản chất chấp mê. Chấp, nghĩ chuyện quá khứ, đặt khởi điểm của tương lai, rồi quên mình, rước động và đau khổ mà thôi.

Cho nên hôm nay tôi nhắc nhiều về vấn đề đó để các bạn buông bỏ tất cả, rồi các bạn mới làm việc cho tất cả được. Nếu các bạn còn ôm ấp quá nhiều phức tạp động loạn thì không biết kiếp nào các bạn mới đạt được sự thanh tịnh. Ngày hôm nay chúng ta rất nhiều tài liệu, rất nhiều hoàn cảnh ở xung quanh chúng ta, chúng ta được đọc những lời tha thiết đau khổ và chúng ta đã ý thức được sự đau khổ đó là dẫn tiến tâm linh của người bằng cách nào? Rồi chúng ta lại được đọc qua và được nghe qua những sự chịu đựng vô cùng của con người, khả năng của con người tại chỗ thiếu thôn, chúng ta thấy rõ, chúng ta muốn dấn thân vào đó để học hỏi, để giải nghiệp, để khai triển tâm linh sẵn có của chính mình. (còn tiếp)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ-VI BẮC CALIFORNIA

KHÓA SỐNG CHUNG "THÂN THƯƠNG"

TẠI THIỀN VIỆN HAI KHÔNG
THUỘC THÀNH PHỐ OROVILLE (MỸ QUỐC)
TỪ NGÀY 14.06.2019 ĐẾN NGÀY 16.06.2019

12.04.2019

Kính gửi quý đạo hữu,

Vui thay! Năm 2019 đón chào các Khóa Sống Chung được tổ chức khắp nơi từ Úc châu, Âu châu sang Mỹ châu...Trăm hoa đua nở, mỗi nơi một sắc thái, đón mừng kẻ thiện duyên. Nay xin giới thiệu cùng quý bạn Khóa Sống Chung “Thân Thương” tại Thiền-Viện Hai Không, với đề tài:

Thân Thương

*Cùng chung gốc điển tịnh bình thanh
Quang chiếu nơi nơi tự chuyển thành
Thế giới đại đồng chung một mối
Cùng chung xây dựng trong thực hành*
Vĩ Kiên

“Thân Thương” rất thích hợp với Thiền-Viện Hai-Không. Đến nơi đây, quý bạn sẽ được thưởng thức những món ăn đầy tình thương do bạn đạo phục vụ, những tô mì nóng hổi, đậm đà tình quê, dưới mái ấm gia đình Vô-Vi, chưa kể một buổi văn nghệ tuy thô sơ nhưng vui thật hồn nhiên, dưới bầu trời trắng sao, lung linh ánh đèn Nôen giăng khắp núi rừng. Và quý bạn đừng quên ghé quán “Tự Thức” với tách cà phê nóng, món bánh ngọt “gia truyền”, sinh tố dâu tây, mít, xoài v...v... Bạn đạo gặp nhau hăng say đàm đạo, cho đến giờ thiền... Mỗi sáng chim hót líu lo nhắc nhở bạn đạo dậy sớm đi niệm hành trên con đường dốc thoải, để nhớ lại những bài thơ Thầy khuyến tu, và nghiền ngẫm hạnh nhẫn nhục của hàng trăm hòn đá khoát áo rêu phong hai bên lề đường. Nổi bật nhất là một hòn đá vĩ đại được Đức Thầy thân tặng bài thơ như sau:

*“Tự nhiên trụ hóa tình thanh tịnh
Ẩn núp sơn trung chỉ một mình
Tô điểm rong rêu thành trí đạo
Kiên trì thực hiện giới tâm linh.”*

Nơi dòng suối chảy trong veo, ta nghỉ mát tại trà đình. Và khi nhớ Đức Thầy, thì ta lại “nhìn Cốc Thầy” và tưởng nhớ hạnh đức của Ngài. Thật là những ngày thần tiên xa lánh bụi trần

Khóa Sống Chung tại Thiền Viện Hai-Không sẽ khai mạc vào thứ sáu, **ngày 14 tháng 6, 2019**, và bế mạc vào chủ nhật, **ngày 16 tháng 6, 2019** (tức ngày rằm 14 tháng 5 âm lịch).

Vì Thiền Viện Hai Không chỉ có phương tiện giới hạn, xin quý bạn đạo lưu ý nhớ ghi danh sớm để BTC có thời giờ sắp xếp chu đáo cho quý bạn.

Chân thành kính mời,

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California

Phiếu Ghi Danh
Khoá Sống Chung “Thân Thương”
Tại Thiên-Viện Hai-Không, Oroville, California, USA
14.06.2019 – 16.06.2019
(Xin điền mỗi người một phiếu)

Họ và Tên: _____

Địa chỉ : _____

Thành Phố/ Tiểu Bang: _____ Zip code: _____ Quốc Gia: _____

Điện Thoại Nhà: _____ Điện thoại di động: _____ E-mail: _____

Nam ☐ Nữ ☐ Tuổi: _____

Thuộc Thiên Đường/ HAHVV: _____

Ghi danh ở Thiên-Viện Hai-Không:

**** Quý bạn đi phi cơ xin đến trễ nhất là ngày 13.06.2019 trước 5 giờ chiều, và ra về ngày 17.06.2019 sau 10 giờ sáng, vì di chuyển từ phi trường SMF lên TV mất khoảng 2 tiếng cho một chiều**

Lệ phí ăn ở tại Thiên Viện: tùy hỷ và khả năng đóng góp của bạn đạo.

Xin quý bạn nhớ đem theo bị ngủ và vật dụng cá nhân. Nếu có đem lều cắm trại, xin thông báo cho BTC biết trước. Hoặc xin thông báo cho BTC biết nếu quý bạn cần bị ngủ, để BTC sửa soạn trước cho bạn đạo.

Lưu ý: Trường hợp quý bạn muốn ở Khách Sạn Gold Country Casino tại Oroville, là khách sạn gần thiên viện nhất, xin liên lạc khách sạn trực tiếp càng sớm càng tốt vì cuối tuần và trong tháng 6 khách sạn rất đông khách.

Gold Country Casino Hotel: Tel. 530-538-4560

Hạn chót ghi danh KSC ở Hai-Không : ngày 10 tháng 5 năm 2019 hoặc sớm hơn trong trường hợp hết chỗ.

Liên lạc Ban Ghi Danh :

Điện thư : ksctv00@gmail.com;

Điện thoại : (408) 518-2402 (Thu), (408) 775-9020 (Tiên) hoặc (714) 598-7291 (Mai)

Địa chỉ gửi phiếu ghi danh (hoặc gửi bằng điện thư cho ban ghi danh về email ksctv00@gmail.com) :

Vo-Vi Friendship Association of Northern California

P.O. Box 18304 - San Jose, CA 95158

Phương tiện di chuyển

Quý bạn đạo đi phi cơ xin đến phi trường **SACRAMENTO** International Airport (viết tắt **SMF**). Từ phi trường SMF đến Thiên-Viện lái xe khoảng 2 tiếng. Vì nhân sự ban chuyển vận có giới hạn, xin quý bạn sắp xếp đi chung nhóm và chọn phi trường Sacramento (SMF), vì BTC không thể đưa đón ở các phi trường khác. Xin quý bạn nhớ đến phi trường Sacramento (SMF) **trễ nhất là ngày 13 tháng 6 năm 2019**, để có thể tham gia buổi lễ khai mạc KSC vào ngày **14 tháng 6 năm 2019**.

Xin quý bạn ghi rõ máy bay khởi hành từ phi trường nào trong trường hợp có đổi chuyển bay để tiện cho Ban Chuyển Vận:

Khởi hành từ phi trường	Ngày	Giờ	Hãng hàng không	Số chuyến bay
Đến				
Đi				

Di chuyển xe hơi tự túc

Xin quý bạn liên lạc Ban Ghi Danh nếu cần hướng dẫn lên Thiên-Viện.

Chương Trình KSC : Thứ Năm Ngày 13.06.2019 : Đón bạn đạo lên Thiên Viện Hai-Không.

Thứ Sáu Ngày 14.06.2019 : Khai Mạc Khoá Sống Chung. Tu học ngày 1.

Thứ Bảy Ngày 15.06.2019 : Khoá Sống Chung – Tu học ngày 2, Văn Nghệ

Chủ Nhật Ngày 16.06.2019 : Khoá Sống Chung – Tu học ngày 3 - Lễ bế mạc – Chụp Hình Lưu Niệm.

Thứ Hai Ngày 17.06.2019 : Bạn đạo ra về.